

نگارش : آقای موبد فیروز آذر علیش

مخفی چند درباره گاتاها

همانطور که در شماره های ۱ و ۲ و ۳ دوره سی و یکم مجله شریفه ارمغان متذکر گردید آیات مقدس گاتاها دارای مفاهیمی بسیار عمیق و عالی میباشد که اگر درست ترجمه و تفسیر نشود مفهوم بچگانه و غیر منطقی پیدا خواهد کرد . متأسفانه چون خاورشناسان چندان توجهی بمعنای حقیقی واژه ها نکرده اند اغلب آیات آسمانی گاتاها که توسط آنها ترجمه شده است الهام بخش نبوده و حتی گاهی بقدرتی نامفهوم است که تا خواننده اطلاعات قبلی از موضوع نداشته باشد چیزی درک نمیکند .

برای مثال در آینجا آیه دهم از هات ۳۲ یسنا (اهنود گاتا) را که اوستا شناس فقید پروفسور بارتولومه به آلمانی ترجمه و دانشمند محترم جناب آقای پوردادود آن را بهارسی برگردانده اند در آینجا نقل مینماید :

« این است آن کسی که کلام مقدس را ننگین ساخته - از ستوران و خورشید بزشتی یاد میکند - زشتی که با دید گان نیز میتوان دید و هوشمندان را از دروغ پرستان میشمرد و چرا گاهان را پیران میکند و بضد پیروان راستی سلاح بکار میبرد » شخصی که اطلاعات کافی از معتقدات زرتشتیان و اصول مذهب آنها نداشته باشد وقتی که آیه فوق را میخواند در شگفت خواهد شد که آیا منظور پیغمبر بزرگ آریائی از یاد کردن ستور و یا حما و خورشید بزشتی چیست - و منظور از ذکر زشتی که با دید گان نیز میتوان دید » کدام است ؟ چرا یک برگزیده خدا که مأموریت بزرگتری چون ارشاد بشر بسوی معنویات را دارد باید مرتب صحبت

از ستور و گاو و چراگاه و چمنزار و گاوچرانی و چوپانی و از این قبیل کلامات بهنماید؟

متاسفانه همانطور که در شماره‌های قبلی این مجله‌شریفه بادآور گردیده‌ر کجاوازه گائئر یا گام بوده است به گاو و ستور ترجمه و واژه «واسترا» به چراگاه و چوپانی بر گردانده شده است در صورتیکه معانی مزبور مجازی بوده و مفهوم حقیقی آنها به ترتیب جهان، زمین یا آفرینش - حامی و رهبر و معنویات میباشد.

قبل از اینکه به ترجمه صحیح آیه فوق به پردازیم تا منظور واقعی اشور رتشت روشن گردد لازم میدانم توجه خوانند گان محترم را به مفاد آیات ۳ تا ۸ فصل ۳۲ یعنی همین فصل مورد بحث که در شماره سوم سال ۱۳۴۱ مجله ارمغان ذکر شده است جلب نمایم.

در شماره مزبور از اشخاص گناهکار و کسانی که در زمرة بدکاران محسوب میشوند و همچنین علمت اینکه چرا جمشید شاهنشاه پیشدادی نیز از جمله گناهکاران شناخته شده است مفصل بحث گردیده. در دنباله آیات قبلی باز دربند نهم و دهم بذکر گروه دیگری از برهکاران پرداخته و طرز کار آنها را تشریح میکند.

دربند نهم میفرماید از جمله گناهکاران اند آموزگاران گمراه کمنده‌ای که کلام مقدس و سخنان حکیمانه پیغمبر آریائی را تحریف کرده و بنفع خود تعییر و تقسیر میکنند و با تعلیمات سوء خود خرد و عقل انسان را مختل، نقشهزنند گانی اورا تباه و نیات پاک و عشق و محبت اورا که از «وهو من» اندیشه پاک و ضمیر روش سرچشمہ میگیرد زایل میسازند و اورا از انجام کارهای نیک باز میدارند. رزتشت از اهورامزدا پروردگار توانا خواستار است که قدرت این ناپاکان گمراه کمنده را عقیم سازد و فرصت اذیت و آزار را به آنها ندهد و در بند دهم که موضوع بحث این مقاله میباشد توضیح بیشتری راجع به بدکاران نامبرده و عملیات

دشمنان کیش اهورائی داده شده است چنانکه میفرماید: کسانی که احترام و نیایش بخورشید عالم تاب و زمین بارور را که رویانندگیاهها و درختان است و در حقیقت میتوان آن را از لحاظ مجازی، در تمام مخلوقات دانست گناه میدانند و دستور صریح زرتشت را مبنی بر آباد کردن زمین و کشت وزرع و نیایش و احترام خورشید که مایه حیات تمام موجودات ونشو و نمای نباتات است زشت و ناپسند می شمارند کسانی هستند که کلام مقدس را تحریف کرده و سعی دارند حقایق کیش مزدایی را دگر گون جلوه دهند و با موقعه های غلط هردمان نیک نفس و پارسا را گمراه کنند و بدروغ پرستی و راه اهریمنی سوق دهند اینها هر دهانی هستند که بنا به خاورشناسان « چرا گاهه را ویران کنند» و بنا بقول شادروان دکتر تاراپور والا دانشمند فقید پارسی « افکار نیک اشخاص را مسموم سازند و معنویات را از بین ببرند » - اینها کسانی هستند که پیروان راستی و درستی یعنی پرهیز کاران و پارسایان را مورد اذیت و آزار قرار دهند و سلاح خود را بطرف آنها پرتاب کنند و در حقیقت دشمن کیش زرتشت و دروغ پرستانی میباشند که با پیغیر خدا سر چنگ و دعوا دارند و نمی خواهند اصول راستی و درستی ریشه دوایده و مردم از بد بختی و فلاکت نجات پیدا کنند.

دو آیه نهم و دهم یسنای ۳۲ در واقع راجع به مخالفین کیش زرتشت و دشمنان پیغمبر سخن هیراند و از کسانی نام میبرد که با تمام قوا میکوشند مردم را از راه راست منحرف سازند و خرابکاریهای خود را در جاهای تاریک و سرپوشیده و مخفی از انتظار انجام دهند و بهمین جهه این دسته از اشخاص اصرار دارند از احترام بنور و روشنایی و زمین و خاک که یکی پرستش سو و قبله گاه زرتشتیان و دیگری از عناصر چهار گانه مورد احترام پیروان این کیش است جلوگیری بعمل آورده و عمل آنان را نکوهیده و گناه شمارند - زرتشت از پرورگار دانا و توانا آرزو دارد

که اشخاص پرهیز کار و با خدا از گزند این اهریمن صفتان در امان باشند و سلاح آنها کار گر نیفتد.

با توضیحات بالا تصور میکنم اکنون ترجمه آیه دهم یسنای ۳۲ چنانکه دکتر تاراپور والا در کتاب گاتاهای خود داده اند و در زیر نقل میشود برای خوانندگان محترم قابل درک و فهم باشد:

«بدرستی که این شخص کلام مقدس را تحریف میکند وقتی که دیدن (احترام) زمین و خورشید را با دوچشم بدترین گناه میشمارد - او نیک منشان را بدروغ پرستی سوق میدهد و (او) کسی است که افکارنیک (معنویات) را مسموم (تباه) میسازد و سلاح را بطرف پرهیز کاران پرتاب میکند.»

دل

دلی دارم دل از جان بر گرفته
امید از کفر و ایمان بر گرفته
درون خویش دائم ریش خواهد
بلا هر چند بیند بیش خواهد
ز دست این دل دیوانه مستم
درون سینه دشمن می پرستم
عبدزادگانی